

case

Buitengebied en MER: effecten van stikstof op Natura 2000

Hoe ga je om met de stikstofproblematiek in een plan-milieueffectrapport bij een bestemmingsplan buitengebied? Hoe breng je de gevolgen van de geboden ontwikkelingsruimte goed in beeld?

De Commissie voor de m.e.r. kreeg hier de afgelopen jaren veel vragen over. Deze casebeschrijving gaat kort in op twee milieueffectrapporten (MER'en) voor een bestemmingsplan buitengebied (Leeuwarden en Kampen). In beide MER'en is goed in beeld gebracht wat de uitbreidingsruimte voor veehouderijen is, rekening houdend met de eisen uit de Natuurbeschermingswet 1998.

Waar gaat het over?

Het gaat over een aanpak om in een milieueffectrapport aan te tonen of de uitbreiding van veehouderijbedrijven past binnen de eisen van de Natuurbeschermingswet 1998.

Bij de bestemmingsplan buitengebied herziening van zowel Leeuwarden als Kampen is in het milieueffectrapport goed in beeld

gebracht wat de ontwikkelingsruimte voor agrarische bedrijven is. Het rapport beschrijft de effecten en benodigde maatregelen. Deze maatregelen zijn goed onderbouwd op hun praktische haalbaarheid en effectiviteit.

Leeuwarden

De uitkomsten van het milieueffectrapport bij het bestemmingsplan buitengebied Leeuwarden laten zien dat het mogelijk is om veehouderijbedrijven een bouwvlak van 1,5 hectare te geven door gebruik te maken van stikstofemissiereducerende technieken. Met deze technieken kunnen bedrijven tot 1,5 hectare uitbreiden zonder toename van stikstofemissie.

Kampen

In het bestemmingsplan buitengebied Kampen is een bepaling opgenomen dat stikstofemissies per bedrijf niet mogen toenemen. In het milieueffectrapport is vervolgens aangetoond dat deze bepaling kan worden uitgevoerd. Er zijn voor de bedrijven gangbare technieken beschikbaar die voorkomen dat de stikstofemissie toeneemt. De uitkomst van het milieueffectrapport is dat dat met toepassen van de modernste technieken de agrarische bedrijven tot 2 hectare kunnen uitbreiden.

Wat was de aanpak?

In beide milieueffectrapporten zijn verschillende opties bekeken en is aangetoond dat één optie aan de eisen van de Natuurbeschermingswet 1998 voldoet. Beide milieueffectrapporten volgden globaal dezelfde aanpak:

1. Eerst is in beeld gebracht:

- Het aantal en type agrarische bedrijven (melkvee, pluimvee, varkens) dat direct en via wijziging/uitwerking of afwijking wordt mogelijk gemaakt
- De huidige veebezetting
- De huidige staltechnieken
- De huidige stikstofemissie per bedrijf

2. Vervolgens is gekeken naar de mogelijke toekomstige situatie in het buitengebied en is in beeld gebracht:

- Welke technieken op nieuwe *en* bestaande stallen toe te passen zijn die stikstofemissie reduceren.
- Hoeveel dieren, gegeven de huidige stikstofemissie, bij toepassing van nieuwe technieken kunnen worden gehouden.
- Dit aantal dieren is omgerekend naar bouwvlak omvang (aantal hectare).
- Hoeveel hectare uitbreiding er is per veehouderijbedrijf in het plangebied.

De Commissie vindt dit een werkbare aanpak in m.e.r. Het is niet aan de Commissie om een oordeel te geven over de wijze waarop maatregelen uit het MER in planregels worden verankerd. Dat is aan de rechter en die heeft zich hier nog niet over uitgesproken.

Meer informatie? www.commissiemer.nl of stel uw vraag aan de helpdesk: 030-2347666 of kennisplatform@eia.nl. Op de website vindt u ook andere cases, handreikingen en factsheets.

De informatie in deze case is bedoeld als algemene handreiking voor de praktijk, maar bevat nadrukkelijk geen specifiek advies voor individuele situaties. U kunt hier geen rechten aan ontleen.